

Jan Paweł II

U początku przymierza Boga z człowiekiem : liturgia Słowa ku czci Abrahama w Auli Pawła VI : (Watykan, 23 lutego 2000 r.)

Salvatoris Mater 3/1, 390

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

łaski. Niech Niepokalana Dziewica pomoże każdemu doświadczyć «dzięki głębokiemu nawróceniu serca obfitości Bożego miłosierdzia i radować się pełniejszą wspólnotą z braćmi, która jest zadatkim wiekuistej radości w niebie» (modlitwa do Maryi «Uzdrowienia Chorych»). [...]

Liturgia Słowa ku czci Abrahama w Auli Pawła VI⁴.
(Watykan, 23 lutego 2000 r.)

U początku przymierza Boga z człowiekiem

[...]

4. Niezrównanym wzorem odkupionego ludu, zmierzającego ku wypełnieniu tej uniwersalnej obietnicy, jest Maryja, Ta, «która uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Jej od Pana» (por. Łk 1, 45).

Jako Córka Abrahama w wierze, a nie tylko według ciała, Maryja miała osobisty udział w jego doświadczeniu. Także Ona jak Abraham zgodziła się na złożenie w ofierze Syna, jednakże od Abrahama nie zażądano ostatecznie oddania Izaaka, natomiast Chrystus wypił kielich cierpienia do ostatniej kropli. Maryja zaś uczestniczyła bezpośrednio w cierpieniu Syna, stojąc pod krzyżem z wiarą i nadzieją (por. J 19, 25).

Był to kres długiego oczekiwania. Ukształtowana przez rozważanie ksiąg prorockich, Maryja przeczuwała, co Ją czeka, a wychwalając miłosierdzie Boga, wiernego swojemu ludowi z pokolenia na pokolenie, wyrażała swoją zgodę na Jego plan zbawienia; wypowiadała zwłaszcza swoje «tak» wobec centralnego wydarzenia, jakie przewidywał ten plan – wobec ofiary Dziecka, które nosiła w łonie. Tak jak Abraham godziła się na ofiarę Syna.

Dzisiaj my łączymy nasz głos z Jej głosem i razem z Nią, dziewiczą Córą Syjonu, wyznajemy, że Pan Bóg wspomniał na swoje miłosierdzie, «jak przyobiecał naszym ojcom – na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki» (Łk 1, 55).

Msza święta w bazylice Zwiastowania⁵.
(Nazaret, 25 marca 2000 r.)

Tu Maryja powiedziała Bogu swoje „fiat”

[31] «Oto ja służebnica Pańska. Niech mi się stanie według twego słowa» (modlitwa «Anioł Pański»).

Wielce Błogosławiony Patriarcho, czcigodni Bracia Biskupi, wielcebnym Ojcie Kustoszu, drodzy Bracia i Siostry!

⁴ „L'Osservatore Romano” 21(2000) nr 4, 8.

⁵ „L'Osservatore Romano” 21(2000) nr 5, 31-33.